

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА БІБЛІОТЕКА ДЛЯ ДІТЕЙ

*«Речник серця на
майдані долі»*

До 65-річчя з дня народження Володимира Барни

Тернопіль, 2018

*Інформаційно-
бібліографічний відділ
Серія «Наші славетні
земляки»
Випуск 14*

«Речник серця на майдані долі»

*До 65-річчя з дня народження
Володимира Андрійовича
Барни –
поета, перекладача, громадського діяча*

Бібліографічна довідка

УДК 016:82 (477:84)

ББК 91.9:83

Р 46

«Речник серця на майдані долі» : до 65-річчя з дня народження Володимира Андрійовича Барни – поета, перекладача, громадського діяча : бібліогр. довідка / Терноп. обл. бібліотека для дітей; підгот. М. Колопенюк. – Тернопіль, 2018. – 27 с.

На сторінках довідки висвітлено життєвий і творчий шлях нашого земляка – поета, перекладача, громадського діяча Володимира Барни на основі фондів Тернопільської обласної бібліотеки для дітей.

Бібліографія його творів і матеріалів про життя і творчість подана в хронологічному порядку в п'яти розділах.

В додатку – короткий фотожиттєпис ювіляра.

Матеріали підготувала : М. Колопенюк

Відповідальна за випуск : Н. Новіцька

*Я обираю
шлях оцей,
і тільки він єдиний
спроможний вивести
мене
до верховин моєї
долі...*

В. Барна

БАРНА Володимир Андрійович – поет, перекладач, літературознавець, публіцист, редактор, громадський і культурний діяч.

Член Національної спілки письменників України (з 1994), член Національної спілки журналістів України (з 1981), член Наукового Товариства ім. Т. Шевченка (з 2007), член громадського об'єднання «Тернопільський майдан–2004».

Народився 2 червня 1953 року в с-ті Товсте Заліщицького району на Тернопіллі в родині, яка належить до української етнічної групи «лемки», що була злочинно депортована зі своєї прабатьківської землі карпатського регіону Польщі. Закінчив місцеву десятирічку (1970), факультет журналістики Львівського державного університету ім. І. Я. Франка (1975), Київський інститут підвищення кваліфікації працівників радіомовлення і телебачення України (1976).

Від 1975 – редактор Тернопільського обласного радіо, від 1985 – кореспондент-організатор у Тернопільській, Івано-Франківській, Хмельницькій та Львівській областях, завідувач західноукраїнської філії, від 2001 – директор Бюро

пропаганди художньої літератури Національної спілки письменників України. Обирався Головою Тернопільського обласного (1990–1994) та співголовою крайового товариства «Лемківщина» (1992–1996), членом Управи Світової федерації лемків (1993–1996, США), головою Тернопільської обласної організації НСПУ та членом Ради Національної спілки письменників України (2001–2005).

Нагороджений грамотою Верховної Ради України (2003), нагрудним знаком і почесними грамотами Національної спілки письменників України (2004, 2005), грамотами Тернопільської обласної ради, Тернопільської облдержадміністрації, подяками та нагрудною відзнакою II ступеня Тернопільської міської ради (2003), почесною грамотою і подякою Київського міського голови (2003, 2004).

Свої твори друкував у газетах, журналах, альманахах, календарях, щорічниках України, Польщі, Італії, Словаччини, США, Аргентини, Росії, Білорусі. Автор поетичних збірок «В долонях всесвіту» (1991), «Бескиди» (1992), «Пейзажі душі» (1994), «Мое Опілля» (1996), «Роса на списках трав» (1998, укр. і пол. мовами, Польща), «Мелодыя срэбнае ночы» (Брест, 1998, білорус. мовою), «Сльоза в зіницях неба» (2002, укр. і мовою есперанто), «Янгол слова» (2002), «Апокрифи неба» (2002), публіцистичної книги «Лемківщина у серці моїм» (1992). Як редактор долучився до випуску більше 50 збірок та альманахів письменників України, Польщі, Білорусі, США.

Твори В. Барни перекладено польською, іспанською, англійською, італійською, білоруською, російською та мовою есперанто.

Дипломант літературної премії ім. В. Вихруща (2003), 34 Міжнародного форуму поезії «МИР–2006» і відзначений

медаллю журналу «Артекултура» «Наші дні. Культура за мир» (Італія, Мілан, 2006).

«Роса на списках трав...»

Поетія – то завжди неповторність.

Ліна Костенко

Читаю, перечитую вірші Володимира Барни й запитую себе: на кого схожий цей поет? І не знаходжу відповіді. Точніше, відповідь є – не схожий ні на кого. А раз так, то перед нами письменник глибоко оригінальний і глибоко природний для своєї власної поетичної стихії. Треба тільки зрозуміти її, хоч це й не так просто.

Поетика В. Барни специфічна й непроста водночас. Вона абсолютно не надається до поверхового, споглядального прочитання – вона вимагає труда душі й ума. Його вірші позбавлені «естрадного» ефекту: прочитувані вголос для будь-якої, навіть найінтелектуальнішої аудиторії, вони вимагають повторного прочитання, вже очима, а може – й серцем. У В. Барни гатіо переважає над емотіо, але то не означає, що поезія його позбавлена чутливості. Навпаки: емоційність виступає другим за черговістю планом, а за законами формальної логіки останній з ряду чинників якраз і справляє найбільший вплив.

Поет мовби зумисне подразнює наш інтелект незвичним, з першого погляду, «непоетичним» поєднанням таких слів, які у традиційному українському віршуванні аж наче не вписуються в ліричну стихію, їжакувато опираються авторському намаганню «вставити їх у рядок». Іншими

словами, коли починаєш читати той чи інший вірш В. Барни, то тебе затоплює навальний ліризм: насамперед дістає потраву розум. Але от від слова до слова, від рядка до рядка, від строфи до строфи раціоналістичний стрижень віршобудови зусебіч обростає елементами з виразно емоційним зарядом – це досягається чи то повторами ключових образів, понять, метафор, чи то раптовим виникненням у канві суто інформаційного тексту якогось чутливо наснаженого епітета, котрий яскраво спалахує, чи то візуальним малюнком вірша з використанням прихованих можливостей розділових знаків, чи то несподіваною метафорою у серцевині тексту. Отже, перед нами поет надзвичай чутливий, емоційний, душевний, а кажучи точніше – органічний.

Володимир Барна пише вірші неримовані, білі. Інколи доводиться чути, що відсутність римування – ознака творчих лінощів. І це свідомо неправда. У класичному вірші розгортання внутрішнього сюжету надто залежить від рими, що вочевидь чинить наругу над задумом автора, змушує його піддаватися на умови поетичної гри. За відсутності ж обов'язкового римування автор повністю відданий стихії свого мистецького «я», його веде до творчої мети чуття і думка й більш нічого. Що з того, що ми звикли до узвичаєних катренів? Світова практика свідчить: поезія – не обов'язково у милозвучні, приємному для вуха. Вона така ж різноманітна й незбагненна, як і природа людської душі.

Але це я вже, здається, заговорився. Чи не краще читати поезії Володимира Барни? Вони промовляють самі за себе.

Віктор БАРАНОВ

Критика про творчість В. Барни

«Я все одно залишуся жити у тобі, людино!»

В. Барна, «Слово Серця»

Творчість В. Барни збагатила українську літературу новими темами, оригінальними і самобутніми мовностилістичними засобами. Поет став новатором у поезиці: ввів вільний білий чотирирядковий вірш (збірка «Янгол слова»), вперше появилися в літературі і вірші-казання (збірка «Апокрифи неба»), збагатив верлібр різноманітністю форм.

Поет В. Барна довів, що ця форма віршування може, як і силабо-тонічні вірші, виражати найширші філософські, громадянські, інтимні та ностальгічні думки, почуття, а також колоритно оспівувати природу, виливати на папір спів і музику людської душі. Така веселкова поетична скарбниця поета-новатора, його ПОЕЗИЯ, «ота велична і осанна Пісня». У В. Барни «кожна літера – як нота, а що рядок – музичний стан». Недарма тернопільські композитори пишуть пісні на його верлібри. Тож хіба вільні вірші так поступаються силабо-тонічним? Звичайно, верлібри підкоряються, перш за все, талановитим поетам, котрі щодень визрівають від коханих і Творця через свою душу й серце.

Про особливість творчості, поетичної мови поета В. Барни влучно сказав критик Віктор Баранов: «...Коли

починаєш читати той чи інший вірш поета, то тебе затоплює навальний ліризм: насамперед дістає потраву розум. Але от від слова до слова, від рядка до рядка, від строфи до строфи раціоналістичний стрижень віршобудови зусебіч обростає елементами з виразно емоційним зарядом – це досягається чи то повторами ключових образів, понять, метафор, чи то раптовим виникненням у канві суто інформаційного тексту якогось чутливо наснаженого епітета, котрий яскраво спалахує, чи то візуальним малюнком вірша з використанням прихованих можливостей розділових знаків, чи то несподіваною метафорою у середині тексту. Отже, перед нами поет надзвичай чутливий, емоційний, душевний, а кажучи точніше – органічний...» (Дивись вступні статті до книг «Роса на списках трав» і «Мое Опілля»).

Крім постійного критика творчості В. Барни письменника В. Баранова, аналітичні статті про поета написали критики Т. Федорова, Б. Сінкевич, М. Ткачук, Т. Карабович, В. Грабан, П. Феціца та інші. Ось як відгукнулася про його творчість заступник редактора газети «Наше слово» (Польща, Варшава) Наталя Кравчук: «Поет Володимир Барна, як нащадок виселенців, заглиблюється в минуле, шукаючи в Лемківщині своїх коренів, у залишках споминів – історію. Тому-то в його поезиці є генеалогія роду: дід, батько, я і син, що підтверджує тотожність, наказує бути собою, бути у пошуках, болісно сприймати минуле...» («Наше слово», №10 від 7 березня 1999р.).

Своїми творами В. Барна ніби доповнив симоненківське світо- і людинознавство. Він ще раз нагадав нам, що все має свій початок і кінець... Його літературна творчість – це словосповідь, бо він «жодного дня прожити не може без слова святого від Творця».

Поетові, котрий оспівав «В долонях всесвіту», «Бескиди», «Моє Опілля», змалював «Пейзажі душі», побачив «Росу на списках трав» і «Сльозу в зіницях неба», почув «Мелодію срібної ночі», котрому при допомозі «Янгола слова» вдалося наспівати «Апокрифи неба», возвести «Храм вічності душі», судилося довго жити і щоріч радувати читачів на планеті Земля, збагачувати розум і серце новими художніми творами.

Його верлібри – храм рідномови, словосповідь душі. Кажуть, що діти, котрі народжуються у батьків старшого віку, розумніші та емоційніші. А твори поета В. Барни також написані у зрілому віці, тому-то у них глибше сприймається світ, висвітлюється роль і місце людини на Землі, шукається код свого родоводу. Поет-верлібрист ще раз переконує нас, що просторіччям можна сказати не менше, ніж метафоричністю, бо його кожне слово має свою енергетику.

Верлібр, як жанр, – це стан поетової душі. Радянський режим не давав першій книзі поезій В. Барни швидкої дороги до читача. Перша збірка довго лежала у видавництві, бо верлібр в ті часи був поза літературним процесом. Як народжувалися твори поета В. Барни? Наприкінці ХХ століття дух поета з Опілля матеріалізувався і дав таку сентенцію: візуальне сприйняття світу, форма, а тоді вже текст. Лемки – свободолюбиві люди. Люблять волю, не терплять насильства. У них правдолюбивий дух.

Одного разу брат поета привіз зі Львова його першу книгу, яка на полях була пописана олівцем російською мовою. Там були слова: «Я снила вашими віршами». Значить, енергетика віршотворця передалася читачці. Отже, багато читачів реагують на плід інтелекту, шукають в поезії неординарних думок. І не всі люблять читати римовану

поезію, яка впливає лише на людські почуття. Вірші поета Барни подають різноманітні теми для роздумів. Звичайно, колись не хотіли, щоб ми думали... Про те, що його слова несуть до людей енергетику, поет зізнається у збірці «Апокрифи неба»:

Кожне слово, що лягає через перо
На папір із-за повороту моєї руки, –
Це мої маленькі складові духу,
Це часточки мого внутрішнього «Я»,
Що проходять через моє серце...

І ти сприймеш його своїм СЕРЦЕМ!

Про творчість поета В. Барни лауреат Національної премії ім. Т. Шевченка Володимир Коломієць сказав: «Знаю Володимира, як цікавого своєрідного поета упродовж кільканадцяти років. Помітним серед поетичних видань останнього часу були перша і друга його книги «В долонях всесвіту» та «Бескиди». Наступні його книги «Пейзажі душі» та «Моє Опілля» по-справжньому сучасні, свіжі. Цільність художнього бачення і розкутість форми на диво вживається в поезиці тернопільського автора, об'єднуючись провідною ідеєю – спрагою національного відродження, любов'ю до України».

«Коли я почав знайомитись із книжкою поезій «В долонях всесвіту», – пише львівський поет Роман Кудлик, – на мене приємно війнуло нашою давниною... Його фігури, вірші змусили згадати І. Галятовського, І. Величковського, Л. Барановича – найвидатніших наших поетів. Це ж прекрасно, що В. Барна зумів поєднати древні традиції українського віршування з цікавою сучасною метафоричністю, виявивши цим оригінальність свого літобдарування. Поезії В. Барни сповнені пафосом у

найкращому розумінні цього слова. Він вловлює тривоги нашого віку, вміє їх своєрідно осмислити, до того ж наповнити свої твори глибокою ліричністю. Поезії В. Барни перекладалися іншими мовами, вони добре знані в Україні та за її межами».

А член НСПУ Володислав Грабан (Польща) зауважив, що «в поезії В. Барни є усе, що живе, народжене єдиною матір'ю, бо людина є... птаха, і ріка, і квітка... і переходить із форми в форму духом пресвятим. В. Барна закоханий у життя, залюблений у Лемківщину, буде намовляти нас не лише шукати власні коріння, але й будувати сучасне держави, зводити і посвячувати церкви, взаємно шанувати і любити одне одного».

Поет і критик Віктор Баранов – це «крило одне для птаха», бо друге у самого поета В. Барни, з'єднавши які разом, вони піднімаються до висот літературної майстерності, постійного пошуку нових тем і форм. Критик залишив нам професійні рецензії на книги тернополянина («Роса на списках трав», 1996), передмов до книги «Мое Опілля», статтю «Прийшов поет» (1995, журнал «Дзвін»), «Заповіт роду» («Наше слово», Польща, 1996), «Що ми знаємо про поезію?» (2002, передмова до книги «Апокрифи неба»), «Білі квадрати катренів В. Барни» (2002, передмова до книги «Янгол слова»). Цей літературний тандем буде «рідномови храм», сприяє розвитку поезики та видавничої справи в Україні. У статті «Прийшов поет» В. Баранов зазначив: «В. Барні трішки не пощастило, бо почав видаватися запізно. Річ у тому, що саме на той час із шпальт української літературної періодики не сходили імена В. Кордуна, В. Воробйова, В. Голобородька, які прийшли до читача з доволі несподіваною (навіть на тлі

творчості шістдесятників) поезією. Здавалось би – що ще можна додати до формотворчих знахідок згаданих авторів?

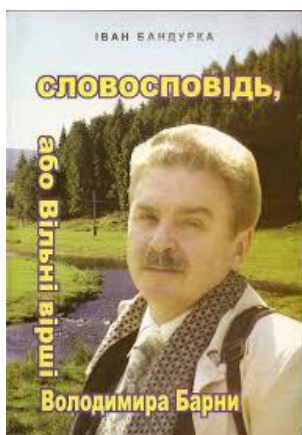
І все ж В. Барна не побоявся ступити «в ту саму воду». І ми подивовано побачили, що поетичне річище, практично освоєне старшими попередниками тернопільця, стало ширшим і глибшим завдяки Володимировому доробку.

...Він прийшов у поезію негаласливо, без епатажу й афектації, проте, знаючи В. Барну, маю підстави вірити, що прийшов надовго і всерйоз...».

Професор філології М. Ткачук у вступній статті до книги вибраного «Храм вічності душі» сказав: «Самобутність поетичних образів В. Барни особливо зворушливо лунає в сучасному літературному процесі. Його збірки викликали жвавий інтерес не тільки в Україні, а й в Польщі, Білорусі, Росії, Італії та інших країнах, де побачили світ його твори.

...Митець, як рільник, у поті чола повинен трудитися на ниві слова, щоб чути оклик лелеки і поклик людства, відгукуючись своїм життям, бачити у малому велике, рідне, національне і, водночас, загальнолюдське. Це визначає характер ліричного героя поета».

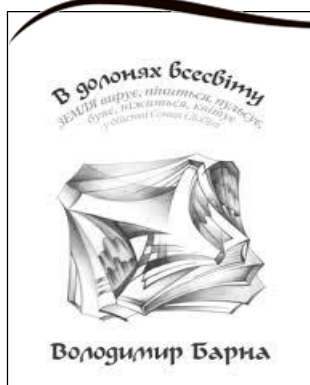
(З книги І. Бандурки «Словосповідь, або Вільні вірші Володимира Барни»).

Збірки творів В. Барни

*Кожне СЛОВО, що лягає через перо
На папір із-за повороту моєї руки, –
Це мої маленькі складові духу,
Це часточки мого внутрішнього «Я»,
Що проходять через моє серце...*

В. Барна, «Слово серця»

Барна, В. В долонях всесвіту : поезії / В. Барна. – Київ : Молодь, 1991.–72 с.
– (Перша книга поета).

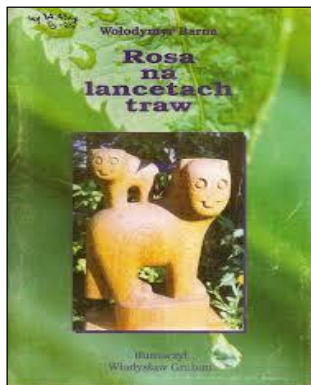
Барна, В. Бескиди : поезії / В Барна ;
худож. З. Ралько. – Збараж : ПеГас,
1992. – 56 с.

Барна, В. А. Моє Опілля / В. А. Барна ; передм. В. Баранова ; худож. А. Барна. – Тернопіль : Лілея, 1996. – 102 с.

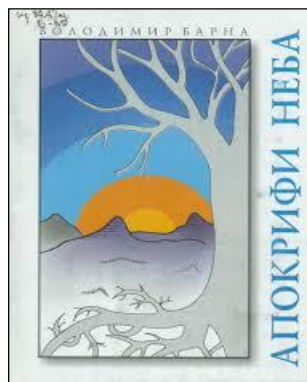

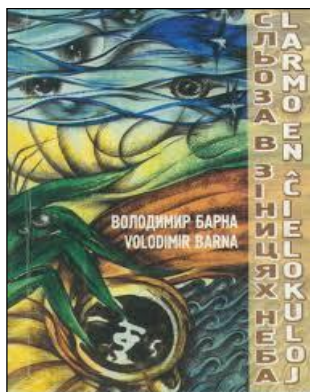
Барна, В. Мелодыя срэбнае ночы : вершы / В. Барна ; пер. з укр. мовы Ніны Мацяш. – Брест : С. Лаурова, 1998. – 72 с.

Barna, W. Rosa na lancetach traw / W. Barna ; z ukr.tłumaczył Władysław Craban. – Польща, 1998. – 64 с.

Барна, В. Апокрифи неба : вірші-казання / В. Барна ; передм. В. Баранова ; худож. А. Барна. – Тернопіль : Горлиця, 2002. – 64 с.

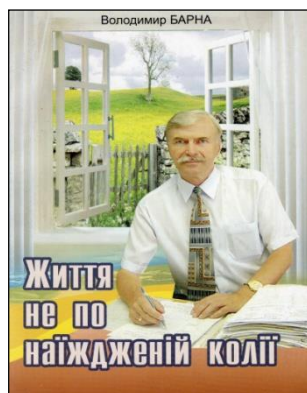
Барна, В. А. Сльоза в зіницях неба ; Larmo en sielokuloj : вибрані твори / В. А. Барна ; пер. на есперанто М. Кривецького. – Тернопіль : Лілея, 2002.– 108 с.

Барна В. Храм вічності душі : вибране / В. Барна ; передм. М. Ткачука ; худож. І. Горбачевська. Тернопіль : Лілея, 2008. – 216 с.: іл. – (Світова духівниця українства. Ч. 8).

Барна, В. Лемківщина – у серці моїм : збірка публіцист. творів / В. Барна. – Збараж, 1992. – 30 с.

Барна, В. Життя не по найджженій колії, або Богдан Андрушків – син козацької землі : літературний

портрет / В. Барна. – Тернопіль : Терно-граф, 2009. – 388 с.

Поезія на сторінках інших видань

*Поет – був і є
одвічний речник серця
і паломник духу
у саду Творця.*

В. Барна

Барна, В. Суть : поезії / В. Барна // Жовтень. – 1986. – № 9. – С. 10–11.

Барна, В. Поезія / В. Барна // Літ. Україна. – 1987. – № 22. – С. 4.

Барна, В. В долонях Всесвіту : [добірка віршів] / В. Барна // Вільне життя. – 1989. – 3 берез.

Барна, В. Звертання до Землі : [вірш] / В. Барна // Вільне життя. – 1990. – 29 квіт. – («Слово і край». – № 1).

Барна, В. Час душі : [вірші; коротка біогр. дов.] / В. Барна // Тернопіль. – 1996. – № 2. – С. 5–6.

Барна, В. «Прожиті дні я став уже хрестами відзначати...»: [вірші; коротка біогр. дов.] / В. Барна // Русалка Дністрова. – 1998. – № 12. – С. 5–6. – (Золота книга Тернопілля).

Барна, В. Істинне : [вірш] / В. Барна // Дивослово. – 2000. – № 2. – С. 43.

Барна, В. Подих життя : [із кн. «Апокрифи неба»] / В. Барна // Дзвін. – 2003. – № 7. – С. 9–13.

Шляхами життя і творчості

«Кожен поет має свій енергетичний, творчий ресурс, його вірші теж мають свою енергетику. Якщо вібрація душі творчої людини і слухачів або читачів збігаються, кожен отримує позитивне задоволення від життя».

В. Барна

Бандурка, І. Словосповідь, або Вільні вірші Володимира Барни : літ. портрет / І. Бандурка. – Тернопіль : Терно-граф, 2009. – 184 с. – (Серія «Мистці Тернопілля», ч. 3).

Бандурка, І. Творча зрілість письменника : [про В. Барну] / І. Бандурка // Вільне життя. – 2003. – 10 черв. – С. 3.

Баранов, В. На порозі літа : Володимиру Барні – 50 / В. Баранов // Свобода. – 2003. – 5 лип. – С. 4.

Ткачук, М. «Я розгадую код свого роду» : Володимирові Барні – 50 / М. Ткачук // Літ. Україна. – 2003. – 17 лип. – С. 6.

Ониськів, М. Заслужена відзнака : [голова ТОО НСПУ В. Барна отримав грамоту Верховної Ради України «За заслуги перед українським народом»] / М. Ониськів // Літ. Україна. – 2005. – 24 лют. – С. 2.

Ліберний, О. Поезія Володимира Барни у перекладах : [про презентацію зб. «В саду творця» в пер. рос. мовою в Криму] / О. Ліберний // Свобода. – 2008. – 8 серп. – С. 8.

Коропецька, У. Талант із козацького роду : [про кн. В. Барни «Життя не по найджженій колії» про Б. Андрушківа] / У. Коропецька, Б. Мельничук // Вільне життя плюс. – 2009. – 5 черв. – С. 6.

Новосядлий, Б. «Не втомлюся іти в майбуття...» : [про Б. Андрушківа і книгу про нього В. Барни «Життя не по найджженій колії»] / Б. Новосядлий // Свобода. – 2009. – 19 черв. – С. 5.

Завша, Г. Речник серця на майдані долі : [в терноп. краєзнав. музеї відкрито виставку фондкових матеріалів до 60-річчя В. Барни] / Г. Завша // Вільне життя плюс. – 2013. – 2 серп. – С. 6.

Золотнюк, А. Володимир Барна : «Моє серце має тернопільську прописку» : [про ювілейний вечір В. Барни з нагоди 40-річчя його творчої діяльності] / А. Золотнюк // Вільне життя плюс. – 2015. – 27 листоп. – С. 6 : фот.

Поезія у слові та пісні : [про ювілейний вечір В. Барни «Ім'я твоє співаю»] // Вільне життя плюс. – 2015. – 4 груд. – С. 5.

Бензар, О. Словосповідь Володимира Барни : [про зустріч з письменником у Товстенській б-ці Заліщиц. р-ну] / О. Бензар // Свобода. – 2018. – 14 груд. – С. 4 : фот.

Інтерв'ю з поетом

*А треба жити
за найвищим
серця зблиском,
поривом совісті
і клетком душі.*

В. Барна, «Треба»

Володимир Барна : «Поставили перед собою завдання – виховати нову плеяду талантів» : [інтерв'ю з поетом] / провела Людмила Островська // Вільне життя плюс. – 2012. – 1 черв. – С. 6.

Володимир Барна: Українців треба будити: відпов. секретар Нац. спілки письменників розповів «Україні молодій», чому спілка демонструє лояльність до чинної влади і хто заважає розвиватись українській книзі : [розмова з В. Барною] / розмовляв Ярослав Тракало // Україна молода. – 2013. – 7–8 черв. – С. 21.

Бібліографія

[Барна Володимир Андрійович] // Тернопілля'95 : регіон. річник. – Тернопіль, 1996. – С. 761.

Баранов, В. Ф. Барна Володимир Андрійович (02.06.1953, смт Товсте Заліщиц. р-ну Терноп. обл.) – поет, публіцист, літературознавець, громадський діяч / В. Ф. Баранов // ЕСУ. – Київ, 2003. – Т. 2. Б – Біо. – С. 263.

Мельничук, Б. Барна Володимир Андрійович (02.06.1953, смт Товсте Заліщиц. р-ну) – поет, публіцист, літературознавець, перекладач, громадський діяч / Б. Мельничук // ТЕС. – Тернопіль : Збруч, 2004. – Т. 1. А – Й. – С. 86 : портр.

Володимир Барна : [біографія] // Літ. Тернопілля : 1984–2007 : антологія. – Тернопіль : Терно-граф, 2007. – С. 42 : портр.

Короткий життєпис ювіляра

В. Барна на врученні премії ім. Богдана і Левка Лепких.
22 січня 2013 р.

В. Барна на Всеукраїнській нараді творчої молоді.
Київ-Ворзель. *13 червня 2013 р.*

В. Барна з колегами – В. Герасим'юком,
С. Пантюком, І. Андрус'юком. 2013 р.

У Словаччині. Липень, 2015р.

На презентації книги І. Яцканина «Мед і сіль».
Словаччина. 4 квітня 2017 р.

В обласній бібліотеці для дітей.
Березень, 2017 р.

На зустрічі «Ронделі, які зачаровують»
у Рівненській бібліотеці для молоді. *18 листопада 2017 р.*

На «задушевній розмові» у Товстому.
Бібліотека, Заліщицький район, *30 листопада 2018 р.*

ЗМІСТ

1. «Я обираю шлях оцей...» (біографія поета).....	5
2. Баранов, В. «Роса на списках трав...»	7
3. Критика про творчість В. Барни (із кн. І. Бандурки).....	9
4. Збірки творів В. Барни.....	15
5. Поезія на сторінках інших видань.....	18
6. Шляхами життя і творчості.....	19
7. Інтерв'ю з поетом	21
8. Бібліографія	22
9. Додаток : фотожиттепис ювіляра	23

Зауваження та пропозиції
просимо надсилати на адресу:

Тернопільська обласна
бібліотека для дітей,
вул. Коперника, 17,
м. Тернопіль, 46001

E-mail: chbibl@ukr.net

Інформаційно-бібліографічний відділ
тел. 25-39-41